

var i Minoritet, fra den fiesvigiske Grænse over Fredericia, Veile, Horsens, Nye og Osten om til Aarhus. Det er et mærkværdigt Princip, at man skal stæffe sig Udfigt til Enighed med Majoriteten i det andet Thing ved at optage et Forslag, som der der ikke har været Tale om. Der maa altsaa være passeret Noget, som ikke er foregaaet i det andet Thing, saaledes at det har kunnet komme til vor Rundskaab, men som der paa en anden Maade vides Noget om. Men selv om der skulde være foregaaet et saa forunderligt Omslag i Stemningen, troer jeg ikke, at man kan tage Hensyn dertil. Jeg maa aldeles gaae ind paa en Bane op igjennem Sylland; jeg troer, at der er saa stærk en Opinion derfor, at man allerede i dette Sted ikke meget længe kan modsætte sig, og jeg troer, at der er meget gyldige Grunde derfor, idet jeg regner ikke blot paa de umiddelbare materielle Goder, men ogsaa paa de mange aandelige Virkninger, som komme tilstede. Men jeg kan ikke begribe, at man skulde lægge denne Bane Vesten om Søerne og dog tillige en Bane Osten derom. Man taler om Gudenaabane; ja det kan jeg begribe; jeg lægger ikke den Vægt derpaa som Andre, men jeg lægger overhovedet heller ikke stor Vægt paa min Mening derom; thi denne Deel Syd for Søerne kjender jeg ikke. Jeg kan begribe, at man vil lægge en Bane igjennem denne Dal til Søerne, og at man vil kalde det en Gudenaabane, men at man ogsaa vil kalde en Bane langs med Vestsiden af Søerne, hvor disse udfylde Dalen, for en Gudenaabane, det kan jeg ikke forstaae; thi der er Gudenaabalen slet ikke Andet end selve Søerne. Den vestlige Rand af Søerne dannes — det veed jeg med Bestemthed, thi der har jeg været og undersøgt Stedet nøagtigt ifølge en anden Interesse — af en Række Høider, der efter Danmarks Forhold ere temmelig betydelige, saa at Dalen er selve Søerne, som ere istand til at tilveiebringe en saa god Vandvei, at jeg ikke veed, at man nogetsteds i Europa har lagt en Jernbane gjennem en Dal med saameget Vand, selv om det var en meget befolklet Egn, og der ved den ene Ende af Dalen laa et stort Saugværk og ved den anden Ende et stort Sernværk. Banen vil komme til at gaae over

den Hedestrækning, der ligger Vesten for Himmelhjerg, Vest for Gudenaaben, og der hører virkelig stærk Phantasi til at udmale sig det mægtige og hurtige Opving, der her skal foregaae. Det, der virkelig skulde fremkomme ved den Bane, der skulde føres fra Nye til Lange, naar Hovedlinien vedblev at gaae fra Nye Mølle til Aarhus, er en Bane, hvis eneste Niemed synes mig at være saaledes, som den høitærede Minister antydede, at tilveiebringe en noget kortere Forbindelse med Jernbanen mod Ost for dem, der hoo vesterpaa. Men denne Bane vil strax være en ødelæggende Concurrent for en Vestbane, og hvis en Vestbane kommer istand, vil den komme til at staae som et overordentlig dyrt og øresløst Led i Jernbanesystemet. Jeg troer, at vi kunne og bør, om end med store Opoffrelser, søge at tilveiebringe en fuldstændig Jernbane i Sylland, der sætter den nordlige Deel af Provindsen i Forbindelse med den sydlige Deel og Verne. Men skal man kjøbe sig Tilveiebringelsen af en saadan Bane ved at gaae ind paa saadanne Duffer, hvor man sætter 1¹/₂ Million til, for at vinde en Majoritet, er det min Mening, at saa maa man ikke gaae ind derpaa, men vente, til Folk blive rimeligere. Hvis dette Forslag vedtages, vil jeg stemme imod hele Lovforslaget.

Ung: Jeg har ikke forandret den Anskuelse, som jeg tillod mig ved første Behandling at fremsætte, at Sagen havde staaet heldigere, hvis den høitærede Minister havde fastholdt sit oprindelige Forslag at gaae over Randhøl Hede til Horsens og overladt til Fremtiden, hvad enten man skulde sætte det store midtjydske Vanddrag i indbyrdes Forbindelse ved en Canal og derpaa i Forbindelse med Banen eller lægge en Sidebane udenom til Silkeborg. Men jeg har i Udvalget ikke fundet den allerringeste Understøttelse for dette Forslag, og kunde derfor heller ikke gjøre mig nogen Illusion om, hvad Skjæbne det vilde faae her i Thinget, efterat Folkethinget og Ministeren havde forladt det. Jeg har altsaa forsaavidt underordnet mig, som jeg nu skal slutte mig til Fleertallets Forslag, paa dette Trin af Sagen, kun at min Afstemning ikke maa opfattes saaledes, som om jeg derved forpligtede